

5. הרינו רואים, איפוא, שכל אזרח ואזרח אינו עומד ברשות עצמו כי אם ברשות המדינה, והוא חייב לקיים את כל פקודותיה; ואין לו שום זכות להחליט איזהו מעשה ישר ואיזהו מעשה שאינו ישר, איזהו מעשה של יראת-שמים ואיזהו מעשה של פריקת עול שמים; אדרבה, הואיל וגוף השלטון צריך להיות מונהג על ידי רוח אחת כביכול, ולפיכך רצון המדינה צריך להיחשב כרצון הכל, הרי הדבר אשר המדינה מחליטה שהוא צודק וטוב צריך להיחשב כאילו הוחלט על ידי כל אחד ואחד. ולפיכך אפילו יחשוב הנתין, שהחלטות המדינה אינן צודקות, אף-על-פי-כן חייב הוא לקיימן.